

صنعت خاتم و صنایع خاتم

قدمت و وجه تسمیه خاتم

صنعت خاتم گاه بعد هنر میرسد، و آن موقعی است که نمونه‌های نادری پادقت و مهارت و با اشکالی تازه بوجود می‌آید؛ و گاهی از حد صنعت نیز فروت مریود، و آن هنگامی است که آثار یکنواخت و مبتذل عرضه بازار تجارت می‌شود. در این مختصر بمعنی صنعت خاتم‌سازی بطور کلی می‌پردازیم. ضمناً از استاد معروفی یاد می‌کنیم که اینک در میان ما نیست اما آثارش پیش روی ماست؛ آثاری که هر یک نمونه‌های بدیع هنری هستند و در موزه‌ها جای دارند.

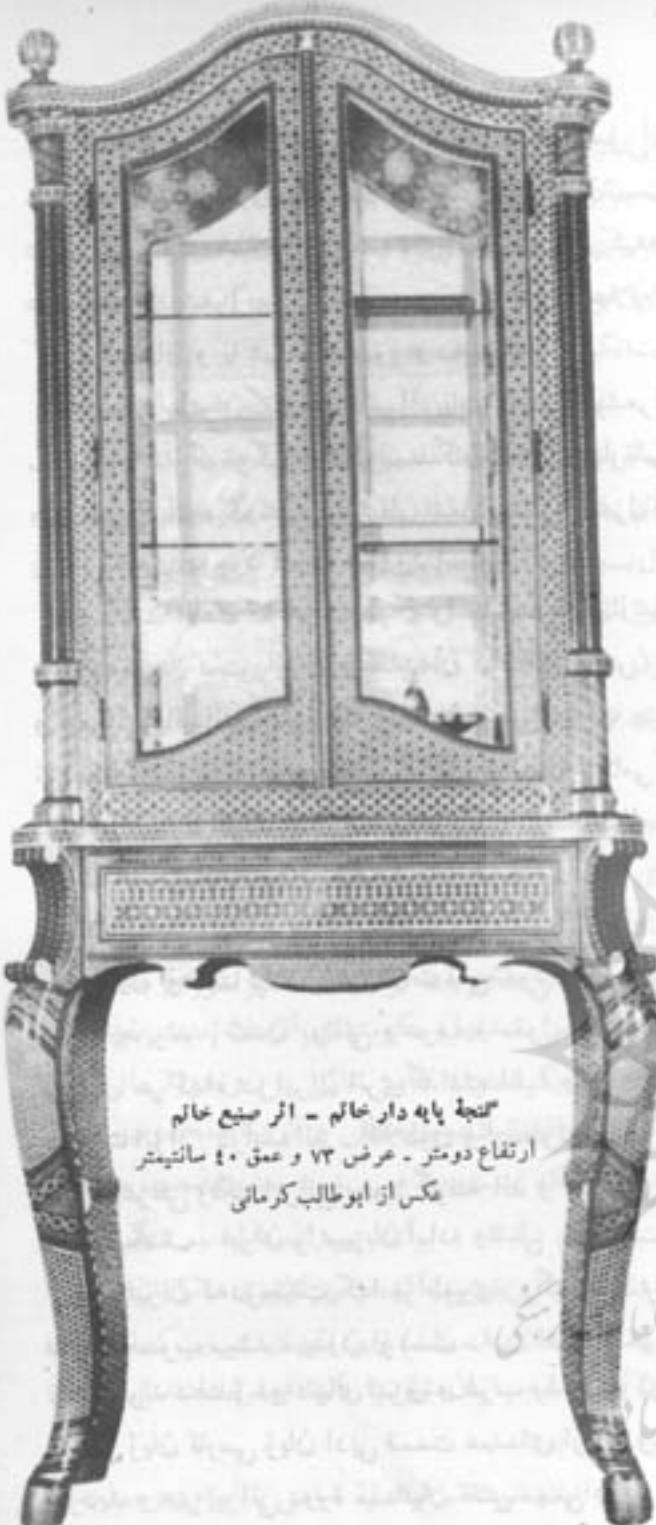
چون فن خاتم‌سازی هر گز تدوین نشده است و بكتاب در نیامده قدمت و تاریخ و هم‌چنین جهت اطلاق کلمه خاتم بر آن بدرستی معلوم نیست. این صنعت سینه پسینه، بوسیله استاد بشاگرد واژ پدر پیسر انتقال یافته است. در این نقل و انتقال‌ها چه بسا رموز و اسرار کار که از میان رفته است؛ چه افسانه‌ها که جای واقعیت و تاریخ را در این فن گرفته. خوشبختانه تشویق و تأیید سرسلسله دودمان پهلوی از یک استاد بزرگ یعنی مرحوم صنایع خاتم و فعالیت‌ی نظیر این استاد در تعلیم و تربیت هنرآموزان موجب شد که این صنعت پایا و اینک بقدرت و یقین میتوان گفت که فن خاتم بکمال فنی خود رسیده است.

مرحوم صنایع خاتم

خاتم سازان قدیمی اعتقادی دارند که مخترع خاتم سازی حضرت ابراهیم خلیل بوده است و قدمت این صنعت را به زمان آن حضرت می‌رسانند. ضمناً در وجه

تسمیه این فن معتقدند که خاتم را از لغت خاتم بمعنای انگشت‌تری گرفته‌اند. واژ خاتم سلیمان نبی یاد می‌کنند و می‌گویند با توجه به خاتم حضرت سلیمان نام خاتم بر این فن گذاشته شده. چون در انگشت‌تری آنچه مهم است «ترصیع» یعنی نشانیدن نگین در جای مناسب آن است و در خاتم نیز نشاندن گل بر جای مناسب آن. بسیاری از خاتم‌سازان این تشابه را موجب این تسمیه میدانند. اما واضح است که این قدمت و این نوع تسمیه نمی‌تواند صحیح و فنی باشد.

مرحوم محمد حسین صنایع خاتم اعتقاد داشت که خاتم بمعنای «ختم رسم» است. رسم هنری بصورت درشت و با ابعاد بزرگتر در کاشی و قالی و منبت‌کاری و سایر هنرهای ظریف انجام می‌گیرد. اما این رسم هنری در فن خاتم‌سازی بهایت درجه ریزی می‌رسد که از آن ریزتر

سوم) از استخوان‌ها و اغلب برای رنگ سفید:

- ۱) قلم پای شتر.
- ۲) قلم پای اسب.
- ۳) عاج.
- ۴) صدف.

در خاتم متوسط استخوان‌پای شتر، و در خاتم تجاری استخوان پای اسب بکار می‌برند. اما گاهی حتی در خاتم‌های خوب مجبور نند استخوان‌پای اسب هم بکار ببرند. در عالیاترین خاتم‌ها عاج بکار می‌برند. و گاهی هم صدف.

برای بریدن چوبها و استخوان‌ها و عاج و صدف و پخت (یعنی مثلث) بریدن مفتول‌های فلزی و چسبانیدن آنها بر روی آستر چوبی این ابزارها لازم است: اره - رنده - قالب‌های مثلث سائی و بغل شش‌سائی- سریشم صنعتی - چکش - چرخ - تخته‌رنده قفل پشت‌گیری.

در هیچ هنری حتی در مینیاتور امکان ندارد. پس صنعت خاتم صنعت به نهایت درجهٔ ریزی رسیده رسم، یا خاتمه آنسته از هنر‌های ایرانی است که بارسم سروکار دارند. و بطور کلی خاتم، هنری است صنعتی که فقط بر روی چوب بوجود می‌آید و در طرح آن کوتاه‌ترین ابعاد و ریزترین اشکال هندسی بکار برده می‌شود.

ظرف ساختن خاتم

الف مصالح - ابتدا اصل کاررا، مثلاً میز یا جعبه یا صندوق مورد نظر را، از چوب پخته یا چوب توسکا تهیه می‌کنند. در انتخاب چوب مخصوصاً باید دقیق باشد. زیرا اگر چوب مناسب نباشد در اثر مرور زمان باد می‌کند یا فرو می‌نشیند یا می‌ترکد و خلاصه آنهمه صنعت و ریزه کاری را تباہ می‌سازد. اما مصالح خود خاتم که بعد آرای اصل کار نصب می‌شوند عبارتند از:

اول) فلزات: مفتولهای طلا، نقره، برنج برای رنگ‌های زرد و سفید؛ و در خاتم‌های بازاری و غیر ارزش مس و قلع. که این دو فلز اخیر اولی بعد از چندی زنگ می‌زنند و دو می‌چندان دوام و ثباتی ندارد.

دوم) از چوبها:

۱) چوب فوغل برای رنگ سیاه.
۲) چوب آبنوس برای رنگ سیاه و ضعیاً برای استحکام کار.

۳) چوب عناب برای رنگ قرمز.

۴) چوب بق (بفتح اول و دوم) برای رنگ سرخ.

۵) چوب نارنج برای رنگ زرد.

۶) چوب شمشاد برای استحکام کار.

رگه‌های چوب گاهی برای سایه‌های سیر تر در برابر رنگ‌های روشن تر همان چوب بکار می‌روند.

۷) چوب کهکم (بروزن کژدم) برای قالب مثلث سائی و بغل شش‌سائی.

۸) چوب کبوته یا تبریزی برای آستر خاتم. (یعنی برای چسبانیدن خاتم بر روی آن)

متوجه خاتم - کار صنعت خاتم

ارتفاع ۱۳۹ - عرض ۷۲ و عمق ۴۵ سانتیمتر

عکس از ابوطالب کرمانی

یجای سریشم صنعتی که اخیراً برای چسباندن
مصالح خاتم بکار می‌رود ساختاً از جوشانده پاچه
گوسفند که دارای ژلاتین زیاد است و چسبی است
پسیار قوی استفاده می‌شد.

چوبهای آبنوس و قوقل را از هندوستان
می‌آورند. اما چون خاتمسازان نمی‌توانند برای

حاتم شش گوشه

حاتم هشت گوشه

مس بوسیله سرکه زنگ میزند
و سبز می‌شود و نشادر واسطه‌ای است
که این زنگ را در اعمق استخوان
نفوذ میدهد. این رنگ چنان ثباتی
دارد که حتی مرور زمان هم
نمی‌تواند آنرا دگرگون سازد.

اندک چوبی که بکار می‌برند سفارش عمدۀ پدهنده معمولاً از
صندوقهای قدیمی یا تختخوابها و مبل‌هائی که دیگر مورد
استعمال ندارند استفاده می‌کنند. این گونه مبل‌های میتوان
در خانه‌های قدیمی نزد خانواده‌های کهن یافت. چوب
BCM را از هند، وعاج را هم از هند و هم از افریقا می‌آورند.
بقیه مصالح در ایران یافت می‌شود. مثلاً چوب عناب
در شیراز و در خراسان فراوان است و چوب عناب خراسان
حتی رنگین‌تر از چوب عناب شیراز است. صدف را از بحرین
و کناره خلیج فارس بست می‌آورند و استخوان شتر و اسب
نیز که در کشور خودمان موجود است. از فلزات، مفتول
برنجی بیش از هر مفتول فلزی دیگری در خاتم بکار می‌رود.
در سالون خاتم کاخ مرمر در قسمتی از آن مفتول تقره
کار شده است. مفتول طلا کمتر از هر مفتول دیگری
در خاتم بکار برده می‌شود. در یک جعبه خاتم که از جانب
اعلیحضرت شاه سابق بملک فیصل پادشاه قیقد عراق اهدا
شد مفتول‌های طلا کار شده بود. این جعبه از شاهکارهای
مرحوم محمد حسین صنیع خاتم بود.

ب - طرز ساختن خاتم - اساس نقش خاتم بر گل است.
گل در اصطلاح خاتم سازی یعنی اشکال هندسی شش گوشه
وهشت گوشه و ده گوشه و دوازده گوشه وغیره. گلهای خاتم
از پره‌ها تشکیل شده‌اند. هر پره‌ای عبارتست از یک مثلث
که خود این مثلث تشکیل شده‌است از مثلثی در وسط یک
رنگ؛ و سه مثلث دیگر در پهلوی هر یک از اضلاع مثلث
قبلی، و هر سه یک رنگ دیگر؛ که طرز ساختن آنها
بدینظر از است:

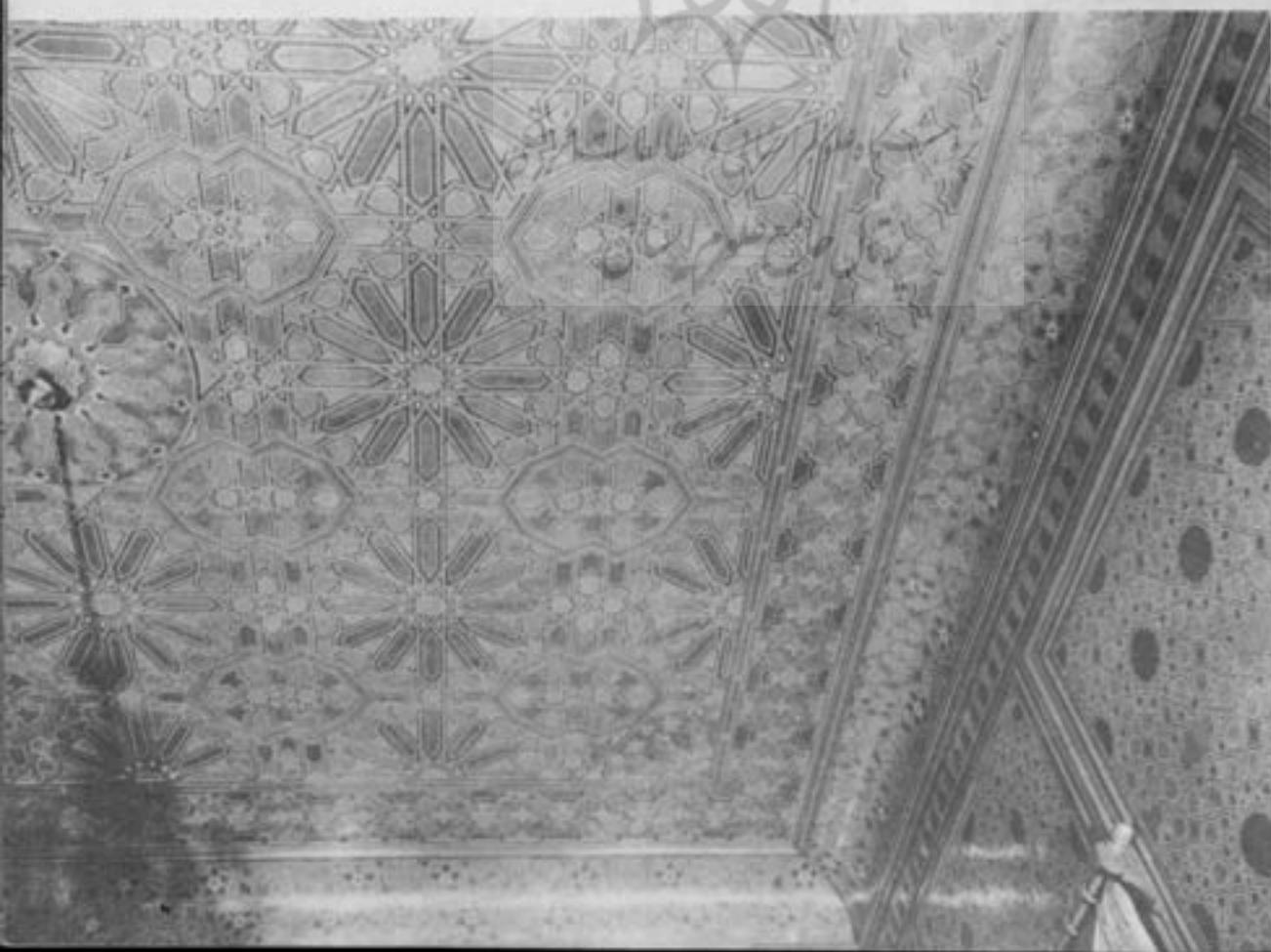
چوب واستخوان و عاج بطول مثلاً ۲ سانتیمتر و قطر
یکی دو میلیمتر یا بیشتر (بر حسب ریزی یا درشتی خاتمی
که در نظر است) با ارۀ مخصوص بصورت بخش (یعنی سه پهلو)
برایلم می‌شود. بعد در قالب مثلث سائی، سائیده می‌شود تا
ناهمواریهای آن صاف گردد. مفتول‌های فلزی را هم
در همین قالب مثلث سائی؛ یا بوسیله چکش یا چرخ سه پهلو
می‌سایند. اساس کار که مفتول‌های بلند و پاریکی از چوب
استخوان یا فلز بامقطع مثلث است؛ با این ترتیب آماده می‌شود.
اینک یک مفتول مثلث القاعده فلزی در وسط قرار میدهد و سه
باریکه از چوب یک‌نگه‌دار در اطراف آن با سریشم صنعتی
می‌چسبانند. یک فلز در وسط و سه چوب در اطراف آن را یک
پره گویند. بستن نخ پرک بدوز این پره باعث می‌شود که چوبها
یا استخوان‌ها یا عاج بدوز فلز محکم بچسبد. پره‌ها اساس
یک گل اند که شکل اصلی آن در ذهن هنرمند موجود است.

علاوه بر رنگهای طبیعی چوب و عاج و استخوان
و فلز که همان رنگ طبیعی آنها در نظر است و بدليل زنگ
و ٹبات و دوامشان در خاتم مورد استفاده قرار می‌گیرند
گاهی از رنگهای شیمیائی هم در خاتمسازی استفاده می‌شود.
و قدمای نیز فرمولهای برای بعضی از رنگها داشته‌اند که
اینک غالب آن فرمولها از میان رقت است و فراموش شده.
در رنگ‌های شیمیائی مهم این است که رنگ به مغز چوب
یا استخوان نفوذ کند؛ زیرا در خاتم مقطع استخوان یا چوب
مهم است نه طول آن. از فرمولهای معروف که اینک هم
بکار برده می‌شود فرمول رنگ سبز بشرح زیر است. مواد
این فرمول را برآده مس و سرکه و نشادر تشکیل میدهد.

مقطع مسدس بود بواسطه اتصال دو مثلث بدوضبط متناظر آن
مقطع لوزی پیدا میکند. این میله را که اینک مقطع لوزی
دارد از هشت ساعت تا ۲۴ ساعت در فشاری قرار میدهدند تا
«تو گلوها» به «گل» خوب بچسبند. بعداز پیرون آوردن میله
از فشاری، موقع بریدن گل هافر امیر سد. میله سی سانتیمتری را
بقطعات شش سانتیمتری میبرند. و این قطعات شش سانتیمتری
بقطع لوزی را کنارهم با سریشم میچسبانند و مجددآ در فشاری
میگذارند، پس از پیست و چهار ساعت (واگرها کرم باشد پس
از مدت کمتری) آنرا در میآورند و آنرا از مقطع بقطر دو میلیمتر
و کمتر یا بیشتر میبرند. باید حساب کرد که برای حاشیه یا
متن اصل کار چند لوزی لازم است. یعنی بهناز حاشیه یا
متن چند لوزی لازم دارد. دولوزی یا سه لوزی را کنارهم
قرار میدهدند و با سریشم صنعتی میان دو آستر چوبی میچسبانند.
آستر های چوبی را قبل از چوب تبریزی یا کبوده بقطع
سور دنظر بریده و آماده کرده اند. خاتمه ها (که لوزی های
متصل بهم اند) را لای آستر های چوبی (هر چند تا که برای
اصل کار لازم است) بوسیله سریشم صنعتی میچسبانند و با
نخ پرک می بندند. ممکن است مثلاً ۵ حاشیه خاتم لای

واحتیاجی ندارد که آنرا روی کاغذ بیاورد. یعنی در خاتمه سازی
هر منطبق یک حساب دقیق تعیین میکند که گل مورد نظر او
چند پره لازم دارد و بعلاوه چه رنگهایی مطرح نظر است.
مثلاً برای یک گل مسدس معمولی شش پره لازم است. اما یک
خاتم ساز خبره میتواند مثلاً در یک گل بزرگ حتی ۱۴۰۰
پره بکار ببرد. در گل مسدس که سوردمثال ماست و ساده ترین
نوع خاتم است طرز کار بدینگونه است: که شش پره را
با در نظر گرفتن هم آهنگی رنگ و نقش آنها در کنار هم قرار
میدهدند و با سریشم صنعتی میچسبانند و دور آنرا نخ پرک
می بندند. اینک یک میله قطور مرکب از چوب و فلز بطول
سی سانتیمتر و بقطع مسدس آماده است. واضح است که اگر
بخواهد این میله را از مقطع ببرند و گلهای بریده را ردیف
بهلوی هم بگذارند بعلت شش گوش بودن هر گل، فاصله میان
گلهای خالی میماند. بنابراین بیش از برش گلها این فاصله خالی را
باتلفیق دو مثلث (که هر مثلثی خود بر حسب بزرگی یا کوچکی
گل از چند پره یا چندین پره تشکیل می‌باید) بر می کنند.
این مثلث ها که در فاصله میان دو گل جا میگیرند در اصطلاح
خاتم سازی «تو گلو» نامیده میشوند. اینک میله ای که دارای

سته تالار خالی
از کاخ هر مر
عکس از
علاءالدین بزشکی

متد فنید هنرمند کار

شش آسترچوبی (یعنی یک درمیان خاتم) آماده شده باشد. این قطعه را چهل و هشت ساعت یا بیشتر میگذارند تا خشک شود. پس از خشک شدن وسط خاتم را از عرض و وسط آستر را هم بهمین ترتیب اره می کنند. بنا بر این حاشیه ای از خاتم بقطر یک میلیمتر روی یک آستر وحاشیه دیگری که نصف مقابله آن بوده است، روی آستر دیگر پدیدار می شوند. پشت آستر چوبی را بوسیله تخته رند قفل پشت گیری (که چوب مزین

بخاتم را محکم نگاه میدارد) رنده میکنند و ناهمواریهای آنرا صاف می سازند. آستر را بسریش صنعتی می الایند و روی کار نصب میکنند. برای سردن آثار سریش از روی خاتم سوهان بکار میبرند و بعد با کاغذ سمباده آخرین آثار آلودگی را میزدایند. برای محدود کردن حاشیه ها و تزئینات و از یکنواختی بدراوردن گلها، باریکه هائی از عاج یا چوب یا استخوان (که قبل از بقطر یک میلیمتر و بطول لازم بعد از اسلام در واقع طلیعه فن خاتمسازی است. قدیمی ترین بریده شده) پکار میروند. البته این ساده ترین نوع

خاتم سازی از نظر تاریخی

آیا صنعت خاتم سازی پیش از اسلام در ایران وجود داشته است؟ پاسخی باین پرسش هر گز نمیتوان داد. زیرا جایی که غالب آثار قابل دوام از قبیل نقاشی و مجسمه سازی و معماری ایران پیش از اسلام بواسطه سیل حوادث کوفا گون از میان رفته باشد؛ صنعتی از چوب، اگر هم وجود داشته بوده است هر گز نمی توانسته است تا با بروز دوام بیاورد. صنعت کار روی چوب در ایران پیش از اسلام در واقع طلیعه فن خاتمسازی است. قدیمی ترین بریده شده

پکار میروند. البته این ساده ترین نوع

گوشه ای از یالار کاخ هرهر
با هنر کار عالم
عکس از علام الدین پژشکی

از ششصد سال فراتر
نمیروند. ترصیع عاج و
صف و فلزات و
استخوانها بر روی چوب
که با خاتم سازی
امروزی بسیار نزدیک
است؛ از زمان صفویه
ساین طرف است که
موردن توجه قرار میگیرد.

پنکی از درهای خاتم تالار خاتم
کاخ مرمر
عکس از علام الدین پژشکی

آثاری که از این زمان ب بعد در شهرهای جنوبی ایران مانده است و همچنان شهرت شهرشیراز بصنت خاتم سازی نشان میدهد که محل نشوونما و تکامل این فن در قسم جنوب ایران خاصه شهرهای شیراز و کرمان و اصفهان بوده است. قدیمی ترین آثار خاتم سازی در ایران عبارتند از :

۱) صندوق مرقد اسامیزاده سید علاء الدین حسین فرزند امام موسی بن جعفر در شیراز و دوچفت در خاتم آن بقعده که بقدمت چهارصد الی چهارصد و پنجاه سال میرسد.

۲) قاب آئینه خاتم که در تاریخ ۱۱۲۴ قمری در کرمان ساخته شده است. زینت این قاب چهلة « اللهم صل على محمد وآل محمد وسلم » از صدف و « قال النبي صلی الله علیه وآلہ انا مدينة العلم وعلی بايهها » از عاج میباشد. این قاب جزء مجموعه شخصی مرحوم محمد حسین صنیع خاتم است.

۳) صندوق قبر حضرت علی (ع) در نجف اشرف که در زمان کریم خان زند ساخته شده است.

۴) ضریح امام حسین (ع).

۵) ضریح امام موسی بن جعفر (ع).

۶) ضریح حضرت ابوالفضل.

در دوره سلطنت کریم خان زند تحولاتی در هنرهای تزئینی ایرانی بطور کلی پدیداردند. قلمدان سازی - خاتم سازی - نقاشی رنگ و روغنی در شیراز مرکز حکومت زندیه متداول شد. متأسفانه آثار صنعتی زندیه بواسطه کینه شدید قاجاریه باشند این سلسله نه نگاهداری شدونه ادامه یافت. دریادداشت های مرحوم محمد حسین صنیع خاتم میخوانیم که در اوآخر سلطنت قاجاریه تمام صنعت خاتم سازی شیراز در بیکدکان

محقر متصرکز شده بود.

صنیع خاتم که بود؟

ابتکار و نبوغ اعلیحضرت فقید موجب شد که صنعت خاتم سازی از گمنامی و حقارت پدربیايد و یکشیده راه صداسله به پیماید. ساختمان تالار خاتم کاخ مرمر بدعتی بود در فن خاتم سازی. این تالار که اینک اطاق کار شاهنشاه است شکفت انگیز ترین نمونه های صنعتی ایران در عصر حاضر است. اطاق خاتم در ضلع شرقی کاخ مرمر اطاقي است بطول هشت متر و عرض شش متر با چهار در و دو پنجره و دو گنجه بزرگ که پنجره های آن بطرف مشرق باز می شود و یکی از درها بたら آئینه. درها، پنجره ها، سقف،

دیوارها و تمام مبل اطاق از میز و نیکم و گنجه و صندلی و میز تحریر و لوازم روی آن و حتی سبد اوراق باطله این اطاق از عالیترین خاتم‌ها ساخته شده است. این اطاق عظمتی موquer و جلالی شاهانه و ابیتی روحانی دارد. هم‌آهنگی رنگها، درخشش عاج‌ها و نقره‌ها این اطاق را به صورت معبدی مجلل جلوه گرساخته است. خاتم‌ساز بنام این اثر هنری گرانبها مرحوم محمد حسین صنیع خاتم بوده است. این استاد پکمک برادران و فرزندانش و هشتاد تن از خاتم‌سازان ماهر شیراز و اصفهان در عرض یک‌سال و نیم اطاق خاتم را ساخته و پرداخته کرده است.

البته آثار بسیار دیگری هم از مرحوم محمد حسین صنیع خاتم مانده است که هر کدام در حد خود شاهکاری است. معروف‌ترین این آثار که غالب آنها در موزه هنرهای ملی (اداره کل هنرهای زیبا - تهران) و کاخ مرمر نگاهداری می‌شوند عبارتند از میز آرایش - قفسه - لوازم تحریر - چراغ رومیزی - قاب عکس با فروهر - جعبه‌های بسیار نفیس - یک‌ست مبل خاتم و میز و غیره.

اینکه این استاد خاتم‌ساز را همه‌کس بهترمندی می‌ستاید بعلت کثیر آثاری نیست که از او مانده است. بلکه بسبب عظمت و اصالت این آثار است. این استاد مبتکر خاتم را از جدود محدود سابق که منحصر پساختن قاب عکس و قوطی سیگار و ضریح و در بود بدراورد و فکر بکر سرسلسله دودمان پهلوی را به صورت عمل پخشید. درحالیکه پذهن هیچکس امکان ساختن اطاقی از خاتم نمی‌رسید. اهمیت دیگر کارهای مرحوم صنیع خاتم در سبک خاص اوست. این استاد نهایت دقت را در طرح و رنگ آمیزی و هم‌آهنگی و اندازه متناسب اشکال هنری و نقش‌بندي پسپک تند و کند کرده است.

محمد حسین صنیع خاتم در پیش‌تیم بهمن ماه
سال ۱۲۶۲ خورشیدی در شهر شیراز در یک خانواده
خاتم متنی

خاتم‌ساز چشم بدنا گشود. صنعت خاتم‌سازی در خانواده او صنعتی موروثی بود. اجدادش سالیان در از سفارش‌های عمده در بار کریم خان زند را با نجام رسانده بودند و ضریح مقدس ائمه را از خاتم ساخته بودند. بنابراین خانه پدری برای محمد حسین حکم کارگاهی را داشت و این وارت پحق صنعت اجدادی پیش از آنکه تحصیلات مقدماتی را بپایان برساند از اسرار خاتم‌سازی بوسیله پدرش «محمد کاظم» آگاه گشته بود. این جوان با استعداد که تا چشم گشوده بود عاج و صدف و چوب و استخوان گرد خود دیده بود؛ بزودی در کار خود استاد شد و شهرت یافت. بطوریکه یکی از فرزندان آن‌مرحوم قل می‌کند یکبار بدستور شاهزاده فرمانفرما، حاکم وقت فارس، محمد حسین صنیع خاتم جعبه خاتم ساخت که بنا بود جعبه طلائی را درون آن بگذارند. حکمران فارس چنان شیفتۀ طرز کار و دقت و مهارت محمد حسین شد که بی اختیار جعبه خاتم کار او را بر جعبه طلا ترجیح داد و گفت: «می‌بایستی خاتم کار محمد حسین را درون جعبه طلا می‌گذاشتم». شاهزاده فرمانفرما سر انجام برای این خاتم ساز با استعداد پیشنهاد لقب کرد وطبق فرمان سلطنتی مورخ ۲۷ ربیع‌الثانی ۱۳۳۶ قمری محمد حسین پامین الصنایع ملقب گردید.

امین‌الصنایع در سال ۱۲۹۶ خورشیدی پتدریس افتخاری در مدرسه اسلامی شیراز مشغول شد. در سال ۱۳۰۶ رسماً

گوشه‌ای از تالار خاتم که در آن
دو پنجره بزرگ و یک گنجه
خاتم و میز کار و ملزومات آن
دیده می‌شود.

نمایی از هزاره‌های خاتم
تالار خاتم
هر دو عکس از علام الدین پزشکی

هنرآموز خاتم سازی هنرستان صنعتی
شیراز گردید و از سال ۱۳۱۰ تا پایان عمر
بسم استاد خاتم سازی اداره کل
هترهای زیبای تهران بکاراشتغال ورزید
و با خانواده خود مقیم تهران شد.

این صنعتگر با ذوق علاوه بر
مهارت در خاتم سازی خط شکسته و پوشش
نستعلیق را هم خوب می‌نوشت و مثل
غالب همشهربان حافظ و سعدی گاهی هم
از سرتقnen شعری می‌سرود. وزارت فرهنگ
و دربار شاهنشاهی پیاس خدمات این مرد
هنرمند او را بدريافت نشان درجه اول هنر
ومدال درجه اول همایون مفتخر کردند.

این مرد هنرمند که قدرش در
زمان حیاتش تا حدی شناخته شد بعد از
قریب هفتاد سال زندگی مشحون از
فعالیت و اختخار سرانجام در شیراز بر اثر
تصادف با دوچرخه و خونریزی مغزی
در تاریخ ۲۹ آذر ۱۳۳۱ در گذشت.

